

Никола Станевъ

Македония подъ иго

Крали-Марко и Константинъ Деяновъ

Македония изгубила свободата си презъ 1375 година. Въ това време въ Прилепъ билъ поставенъ за князь Крали-Марко, синъ на убития при Марица Вълкашинъ. Градъ Кюстендилъ тогава се наричалъ Велбуждъ. Въ него управлявалъ князь Константинъ Деяновъ. Би трѣбвало двамата да се съгласятъ и да събератъ цѣлото българско население въ Македония и Кюстендилско за отбрана противъ турцитѣ. Ала тѣ не направили това. И когато турскиятъ паша Айрединъ съ еничеритѣ навлѣзълъ въ Македония, Крали-Марко и князь Константинъ решили да не се противятъ, ами да се предадатъ на турцитѣ. Пашата Айрединъ ги приелъ, накаралъ ги да се закълнатъ, че ще се подчиняватъ на султанъ Мурада и ги обявилъ васали (подчинени). Крали-Марко и Константинъ Деяновъ се задължили да помагатъ съ войскитѣ си на турцитѣ.

Призъ 1393 година турцитѣ превзели столицата на България — Търново и продължили пжтя си къмъ Дунава. Въ Влашко царувалъ войвода Мирчо. Той събралъ доста силна войска и се гласѣлъ да излѣзе срещу турцитѣ, ако тѣ рекатъ да минатъ Дунава. И, наистина, презъ 1394 година турцитѣ минали Дунава. Влашкитѣ и турскитѣ войски се срещнали на полето Равине при града Крайова. Власитѣ се почудили, като видѣли, че между турската има и християнска войска. Разиграла се страшна и кървава битка. Тя траела дълго и вла-